

Sagsnummer:	37	Navn:	Lucatos Marcela	
Alder:	56	Ansøgt om:		
	Bevilget apr. 2014	Hjælp til mad		
	Bevilget sep. 2014	Hjælp til mad		
	Bevilget apr. 2015	Hjælp til mad		
	Bevilget sep. 2015	Hjælp til mad		
Sagsfremstilling: April 2014 Hun er 55 år og enlig forsørger på socialhjælp Hun bor i huset sammen med 2 af sine børn, p.t. bor hendes datter der også. Under vores besøg hos borgmesteren, bad han os kigge på en ny sag. Det er altid spændende hvad man kommer ind til, når man står med en ny sag, her kan jeg love jer vi fik en oplevelse. Huset består af 2 rum, vi opholdt os kun i det første rum, der var pænt og ryddeligt så det var ikke det der var ved at slå os i gulvet, det var derimod stanken, aldrig i mit liv, har jeg oplevet en værre stank, jeg var sikker på at der stod en ged i stuen ved siden af, men da den ikke dukkede op og ikke gave lyd fra sig begyndte jeg at tænke, den ged er død, og efter endnu et par minutter tænkte jeg, den ged har været død meget længe, alt for længe. Stanken var ubeskrivelig. Jeg var rigtigt meget træt og trængte til at sidde ned, men da jeg fik kigget på den ene af de 2 senge i rummet og så at den sejlede i tis, blev jeg enig med mig selv om, at mine trætte ben måtte komme i anden række. Der er ingen tvivl om, at de stakkels mennesker har hårdt brug for hjælp, de sulter og uanset hvordan man lugter skal man selvfølgelig have hjælp. Vi besluttede at de måtte på kostpenge, og lavede en aftale med kommunen om, at det blev deres socialarbejder der skulle stå for uddelingen af pengene. Det var selvfølgelig dejligt at skulle ned og fortælle dem om resultatet, men tanken om at skulle tilbringe bare 2 min. mere inde i huset var næsten ikke til at klare. Vi besluttede os for ikke at gå indenfor, men tage samtalen i haven. Mens vi står der kommer jeg til at kigge, først på barnebarnets hår, derefter på hendes mor og mormor. Jeg har aldrig i hele mit liv set, så mange lus de sad så tæt, det var helt ubeskriveligt. Vi var ved at løbe tør for tid, men næste gang skal der ske et eller andet derved, vi må have kommunens mand med derved, det der kan ikke være sundt. Hendes datter der p.t. bor der er 27 år. Hun er lettere retarderet, hun har født 5 børn og givet de 4 andre væk, nu er hun gravid igen.				

September 2014	<p>Som I kan se i referatet så har vi haft vores hyr med denne dame, og der skal strammes gevaldigt op, hvis vi skal fortsætte med at hjælpe.</p>
April 2015	<p>Jeg kom til at skrive det i referatet og kommer desværre til at skrive det igen. Marcela er dum som en dør - jeg beklager meget; men det er sådan jeg har det med hende.</p> <p>Hver gang vi beklager os over den måde hun håndterer tingene på kigger hun bare ned i gulvet og trækker på skulderne.</p> <p>Hun har fået en kæreste, vi møder ham ikke og har egentligt heller ikke lyst. Hvis det ikke var fordi der er småfolk i huset, havde jeg lukket for hjælpen her og nu.</p> <p>Der findes kun et fornuftigt menneske i huset - den nybagte mor Nicoleta på 16 år. Hun har fået den skønneste lille datter og hun er blomstret op - hun er konstant over lille Andreea, som er lige så smuk som sin mor.</p> <p>Det viser sig også at Nicoleta er ærlig og ikke bange for at sige sin mor imod. Vi beslutter os for en sidste chance men med helt klare regler - fra nu af er det kun Nicoleta der må røre de penge der kommer fra os - en beslutning som vi også fortæller kommunen om.</p> <p>Der er to ting der i overflod af i det hus, lus og børn.</p> <p>Vi møder en ny af Nicoletas søskende - en pige på 19 år, og det er ingen overraskelse, at vi konstaterer at hun også er gravid, og at faderen ikke vil have noget med hende at gøre.</p> <p>De får hjælp pr. måned</p>
September 2015	<p>Jeg ved næsten ikke hvad jeg skal fortælle om Marcela. Det hele er noget rigtigt rod, og måske skal vi i virkeligheden bare stoppe denne sag. Det er svært når der er børn i huset, børn som helt klart bærer præg af de ikke at få nok at spise.</p> <p>Jeg ved ikke om det er ved at gå op for Marcela, at hvis man vil leve et ordenligt liv, så bliver man nødt til at arbejde. Hun er pt. I arbejde som drue plukker. Jeg ved ikke hvad de tænker på; men rigtigt mange af dem plukker druer langt væk fra Bagaciu, og når man vælger denne løsning skal man betale for transport, ophold og forplejning. De er væk 2 uger af gangen og kommer ikke hjem med de store summer. Der er arbejde i Bagaciu som drue plukker; men næsten ingen vil arbejde der. Det har undret mig rigtigt meget, men efter at have fået en lang snak med Harry som er chef på vindrue farmen i Bagaciu tror jeg, at jeg er ved at fatte en lille smule af det hele. På dansk kalder vi det socialt bedrageri. Hvis Harry får en medarbejder der er på socialhjælp, indberetter han til et eller andet kontor at den og den arbejder for mig og skal derfor ikke have socialhjælp. Hvis nu man ikke er Harry, men en anden flink mand, så kan det jo værre at man glemmer denne indberetning - og så har man jo nogle fantastiske glade medarbejdere, der ud over lønnen kan hæve sin socialhjælp.</p> <p>For at lave dette lille nummer, kræver det at man er i stand til at regne den rigtigt ud. Man skal huske at komme hjem og forny sine papirer, ellers ryger socialhjælpen. Dette glemmer Marcela, og når man glemmer det ryger der ikke bare 1 måneds socialhjælp; men i værste fald 3 måneders socialhjælp. Sidste gang gjorde vi det, at vi overlod til Nicoletta at styre pengene, og man må lade hende at det har hun klaret super flot - der er ingen slinger i valsen.</p>

	<p>Nicoletta har en sponsor, som ikke har noget med foreningen at gøre som sådan. Vi tager bare pengene med derned. Denne sponsor vil gerne give Nicoletta en større chance her i livet, så denne gang blev vi bedt om at prøve at finde en engelsk lærer til hende. Vi talte med borgmesteren om det, og det blev besluttet at skolens engelsk lærer fik jobbet. Nu får hun 28 ene timer i engelsk, og så må vi se hvordan det går når vi kommer i april.</p> <p>Marcela får penge til mad</p>
Oktober 2015	<p>Andreea har lige ringet vedr. Marcela/Nicoletta</p> <p>Som I nok husker, så fratog vi Marcela retten til at disponere over de penge som familien får fra os, det var kun Nicoletta der måtte røre ved dem. Som jeg også fortalte jer, så har Nicolettas sponsor tilbudt hende at komme tilbage i skole, hvilket vi jo har sat i gang.</p> <p>Nu ringer Andreea og fortæller, at læren har ringet at Nicoletta ikke er kommet til undervisningen. Læren har fået at vide at Nicoletta er blevet gift (på sigøjner maner) og er flyttet fra Bagaciu.</p> <p>Derfor har jeg truffet dem beslutning, at hjælpen bliver stoppet d.d. Andreea vil prøve at tage kontakt til Nicoletta og give hende en skideballe, og hun vil også tage på kommunen og bede Mihaj stoppe udbetalingen.</p>
April 2016	<p>Vi går ned for at besøge Marcela en sidste gang og fortælle hende, at deres opførsel er under al kritik. Men huset er tomt. Vi får at vide, at hun er flyttet hjem til sin nye kæreste. Vi prøver at opsøge hende hos kæresten, men uden held.</p> <p>Selv om hun er en strid dame og ikke har opført sig pænt, så gør det mig glad at se hendes nye hjem, huset ser rigtigt pænt ud.</p> <p>Nogle dage senere møder vi Nicoletta. Jeg fortæller hende, at jeg er dybt skuffet over hendes opførsel. Ikke fordi man kan se det, men min fornemmelse siger mig, at hun er gravid igen. Da jeg spørger hende bekræfter hun at det er korrekt.</p> <p>Hun er en sød pige, men vi har gjort hvad vi kunne og nu må det stoppe. Sagen er hermed afsluttet.</p>

Støtteforeningen

Hjælp de ældre i Rumænien

CVR. 3356 8800

lc@kcrevi.dk

Tlf. 2946 2003

Nicoletas datter

